

การทดลอง

2.1 เครื่องมือ

ชุดไอลอคีนขนาด 250 มล. ของ Pyrex ประเทศไทย

ทูร์บิวคุณอุณหภูมิของ Memmert ประเทศไทย เบอร์มั่นตะวันตก

ตู้เย็นของ National ประเทศไทย

เครื่องมือวัด pH ของ Fischer ประเทศไทย เบอร์มั่นตะวันตก

เครื่องซั่งวัดกราดแบบจานเก็บของ Sartorius ประเทศไทย เบอร์มั่นตะวันตก

2.2 สารที่ใช้

แอลกอฮอล์บริสุทธิ์ (Absolute alcohol) B.P. 1968 ขององค์การเภสัชกรรมประเทศไทย

Glacial acetic acid ของ BDH Chemicals ประเทศไทย

กลิ่น Banana ของ Kobayashi Perfumery ประเทศไทย

Sodium carboxymethylcellulose, 1,500 cps. ของ WOF,

ประเทศไทย เบอร์มั่นตะวันตก

สี Carmoisine ของ Butterfield Laboratories ประเทศไทย

กรด Citric, monohydrate ของ May & Baker ประเทศไทย

Dextrose, anhydrous ของ Iwaki ประเทศไทย

Ethylenediaminetetraacetate, disodium salt ของ May & Baker

ประเทศไทย

กรดเกลือ (Hydrochloric acid) ของ Riedel - De Haen AG.

Seelze - Hannover ประเทศเยอรมันตะวันตก

ไอโซคิโนของ Fluka AG., Buchs SG, ประเทศสวิตเซอร์แลนด์

กลิน Orange D - 10 ของ Takasago ประเทศญี่ปุ่น

เพนนิชลิน วี โปแตสเซียม สารมาตรฐานจากการวิทยาศาสตร์การแพทย์

กระทรวงสาธารณสุข

เพนนิชลิน วี โปแตสเซียม USP. 19 วันหมดอายุ มิถุนายน ปี 1982

ของ Karl O. Helm ประเทศเยอรมันตะวันตก

ตำรับยาเพนนิชลิน วี โปแตสเซียม ชนิดผงสำหรับเติมน้ำเมื่อใช้ ชนิดก้อน
ชนิดมีความเข้มข้นของ เพน วี 1 แสตนด์บาร์ 5 มล. ของบริษัท ก และ

ๆ

ชนิดมีความเข้มข้นของ เพน วี 2 แสตนด์บาร์ 5 มล. ของบริษัท ก และ ค

Propylene glycol ของ Showa Denko K.K., ประเทศญี่ปุ่น

Potassium iodide ของ Mallinckrodt ประเทศสวีเดน เมืองเบร์ก

Saccharin sodium ประเทศญี่ปุ่น

Sodium acetate, anhydrous ของ BDH Chemicals ประเทศอังกฤษ

Sodium benzoate ไทร์บัน

Sodium carbonate, anhydrous ของ Fluka AG., Buchs SG,

ประเทศสวิตเซอร์แลนด์

Sodium citrate, dihydrate ของ May & Baker ประเทศอังกฤษ

Sodium hydroxide ของ Riedel - De Haen AG Seelze-Hannover

ประเทศเยอรมันตะวันตก

Sodium thiosulfate ของ May & Baker ประเทศอังกฤษ

Buffer มาตรฐาน pH 4.0, 7.0 ของ EIL ประเทศอังกฤษ

แป้งชนิดละลายได้ (Starch, soluble) ของ J.T.Baker Chemicals
ประเทศสหรัฐอเมริกา

กลิ่น Strawberry D - 1007 ของ Takasago ประเทศญี่ปุ่น

2.3 ลำดับการทดลอง

ก. ทดลองหาอัตราการสลายตัวของยาเพน วี ไปแพลสเชีย์มในทำรับยาผงชนิดน้ำเชื่อมจากห้องทดลอง ชั่งภายในหลังเติมน้ำกลันครับ 60 มล. จะมีเพนวี 1 แสตนดูนิคต่อ 5 มล. จากบริษัท ก และ ข แห่งละ 1 ทำรับ และจะมีเพน วี 2 แสตนดูนิคต่อ 5 มล. จากบริษัท ก และ ค แห่งละ 1 ทำรับ

ข. ทดลองหาอัตราการสลายตัวของยาเพน วี ไปแพลสเชีย์มในทำรับยาผงชนิดน้ำเชื่อมที่เตรียมสูตรขึ้นเอง โดยมีความเข้มข้นของเพน วี ทางกันคือ ภายหลังเติมน้ำกลันครับ 100 มล. จะมีเพน วี 1 แสตนดูนิคต่อ 5 มล. กับ 2 แสตนดูนิคต่อ 5 มล. ส่วนประกอบของทำรับยาหั้งสองมีดังนี้

ทำรับพื้นเพน วี 1 แสตนดูนิคต่อ 5 มล.

R _X				
เพนนิชลิน วี ไปแพลสเชีย์ม		1.54	g	
C.M.C. 1,500 cps.		0.1	g	
Sodium benzoate		0.2	g	
Saccharin sodium		0.1	g	
สารละลายสี Carmoisine 1 %		0.6	ml	
กลิ่น Strawberry		0.3	g	
กลิ่น Banana		0.3	g	
กลิ่น Orange		0.3	g	
Dextrose anhydrous		40.0	g	

คำรับที่มีเพนวี 2 แสตนด์บิลต์ 5 มล. ใช้เพน วี ไปแทสเชี่ยม 3.08 กรัม ส่วนประกอบนอกนี้ เมื่อนำรับที่มีเพน วี 1 แสตนด์บิลต์ 5 มล.

ค. หคลองคุณลักษณะ Disodium edetate ที่มีต่ออัตราการสลายตัวของยา เพน วี ไปแทสเชี่ยมในคำรับยาที่มีความคงตัวมาก จากข้อ ๔ โดยเพิ่ม disodium-edetate จำนวน 0.1 เปอร์เซ็นต์เข้าไป แล้วเปรียบเทียบกับคำรับที่ไม่มี disodium edetate

ง. หคลองคุณลักษณะ buffer ที่มีต่ออัตราการสลายตัวของยา เพน วี ไปแทสเชี่ยม ในคำรับยาที่มีความคงตัวมาก จากข้อ ๕ โดยเพิ่ม citrate buffer ที่มี pH ต่อไปนี้คือ pH 4.2, 5.0, 5.3, 5.5 และ 5.8 เปรียบเทียบ แต่ละคำรับกับคำรับที่ไม่มี buffer ส่วนประกอบของคำรับยาหังหกแสดงในตารางที่ ๑ การคำนวณหาส่วนประกอบของ buffer ดูในภาคผนวก ก (23)

จ. หคลองคุณลักษณะตัวทำละลายชนิดทาง ๆ ที่มีต่ออัตราการสลายตัวของยา เพน วี ไปแทสเชี่ยม ในคำรับยาที่มีความคงตัวมากที่สุดจากข้อ ๖ โดยการเปลี่ยนแปลง ส่วนประกอบของตัวทำละลาย เป็นส่วนผสมของ propylene glycol กับน้ำกลั่น (๑ ต่อ ๙) และ เป็นส่วนผสมของแอลกอฮอล์กับน้ำกลั่น (๕ เปอร์เซ็นต์ แอลกอฮอล์) เปรียบเทียบกับคำรับที่ใช้น้ำกลั่นอย่างเดียว เป็นตัวทำละลาย

ฉ. หคลองคุณลักษณะอุณหภูมิทาง ๆ ที่มีต่ออัตราการสลายตัวของยา เพน วี ไปแทสเชี่ยมในคำรับยา ที่มีความคงตัวมากที่สุดจากข้อ ๗ โดยนำไปเก็บไว้ในครึ่งเย็น ($10.4 \pm 0.5^\circ\text{C}$), ในครึ่งควบคุมอุณหภูมิ ($36.4 \pm 0.9^\circ\text{C}$) และ เปรียบเทียบกับคำรับที่เก็บที่อุณหภูมิห้อง ($31.3 \pm 0.6^\circ\text{C}$) ส่วนประกอบของคำรับ ห้องสาม เมื่อนอกัน

ตารางที่ 1 ส่วนประกอบของทำรับยาที่ประกอบด้วย citrate buffer pH ทาง ๆ และทำรับควบคุม (control)

ลำดับ	ส่วนประกอบ	ทำรับควบคุม (ไม่มี buffer)		Buffer	Buffer	Buffer	Buffer	Buffer	
		pH 4.2	pH 5.0	pH 5.3	pH 5.5	pH 5.8			
1	เพนนิซิลลิน วี โปแทสเซียม	1.54	g	1.54	g	1.54	g	1.54	g
2	C.M.C. 1,500 cps.	0.10	g	0.10	g	0.10	g	0.10	g
3	Sodium benzoate	0.20	g	0.20	g	0.20	g	0.20	g
4	Saccharin sodium	0.10	g	0.10	g	0.10	g	0.10	g
5	สีราฉลวย Carmoisine, 1%	0.60	ml	0.60	ml	0.60	ml	0.60	ml
6	กลิ่น Strawberry	0.30	g	0.30	g	0.30	g	0.30	g
7	กลิ่น Banana	0.30	g	0.30	g	0.30	g	0.30	g
8	กลิ่น Orange	0.30	g	0.30	g	0.30	g	0.30	g
9	Dextrose anhydrous	40.00	g	40.00	g	40.00	g	40.00	g
10	Disodium edetate	0.10	g	0.10	g	0.10	g	0.10	g
11	Sodium citrate, dihydrate	-	-	0.40	g	0.40	g	0.40	g
12	Citric acid, monohydrate	-	-	0.38	g	0.12	g	0.07	g

2.4 วิธีการทดลอง

บทตัวยาในคำรับให้เป็นผลละเอียด นำมาผสมรวมกันแบบแห้ง ๆ (dry mixing) ในขวดปริมาตรขนาด 100 มล. นำคำรับยาที่ต้องการวิเคราะห์แต่ละคำรับ เติมน้ำกลั่น (นอกจากทดลอง เรื่องผลของตัวทำละลายต่าง ๆ) ให้ได้ปริมาตรรวมของคำรับ เท่ากับ 100 มล. เขย่าให้ตัวยาละลายหมด และ เป็นเนื้อเดียวกัน วิเคราะห์ฯจำนวนยา เพน วี ไปแพลส เชี่ยมทันที โดยคิดเป็นวันที่หนึ่ง แล้วเก็บไว้ที่อุณหภูมิห้อง (ยกเว้นในกรณี ที่ทดลอง เรื่องผลของอุณหภูมิต่าง ๆ) ในที่ทึบแสงจนถึงวันที่ลิบลี่ โดยวิเคราะห์ฯจำนวน เพน วีที่เหลืออยู่ในคำรับยา เป็นระยะ พร้อมทั้งวัด pH และอุณหภูมิทั่วทุกครั้ง

2.5 การเตรียมตัวอย่างสำหรับวิเคราะห์

ก. การเตรียมสารละลายน้ำมาตรฐาน (ในการทดลอง) ของเพน วี ไปแพลส เชี่ยม (working standard)

หลังจากหาความแรง (potency) ของสารมาตรฐาน (ในการทดลอง) ของ เพน วี ไปแพลส เชี่ยม เทียบกับสารมาตรฐานเพน วี ไปแพลส เชี่ยมจากกรมวิทยาศาสตร์ การแพทย์แล้ว (รายละเอียดคู่ในภาคผนวก ช) ชั่งมา 60 มก. ละลายน้ำกลั่น และเติมน้ำกลั่นจนครบ 50 มล. ในขวดปริมาตร(volumetric flask) ขนาด 50 มล.

ข. การเตรียมสารละลายน้ำสำหรับคำรับยาชนิด 1 แสนยูนิตต่อ 5 มล. จาก ห้องคลาดตามฉลากยาระบุให้เติมน้ำกลั่นจนครบ 60 มล. แท่นที่ทดลองจริง เติมน้ำกลั่นจนครบ 100 มล. กัวชักปริมาตรขนาด 100 มล. เพื่อให้ได้ปริมาตรเที่ยงตรง นำ 5 มล. (z)* ของสารละลายน้ำปรับปริมาตรให้ครบ 50 มล. กัวบัน้ำกลั่น ในขวดปริมาตร

ค. การเตรียมสารละลายน้ำสำหรับคำรับยาชนิด 2 แสนยูนิตต่อ 5 มล. จาก ห้องคลาด

* = ปริมาตรแรก เริ่มที่นำมาจากตัวอย่างที่เก็บไว้แล้ว ทำให้เข้าจาง เพื่อวิเคราะห์.

เช่น เกี่ยวกับชนิด 1 แสตนด์บาร์ 5 มล. เติมน้ำกลันจนได้ปริมาตร 100 มล. ในขวดปริมาตร (แทนที่จะมีปริมาตรรวมเท่ากับ 60 มล. ตามฉลากระบุ) นำ 3 มล. (z)* ของสารละลายนึ่มมาปรับปริมาตรให้ครบ 50 มล. ด้วยน้ำกลันในขวดปริมาตร

๕. การเตรียมสารละลายสำหรับตัวรับยาชนิด 1 แสตนด์บาร์ 5 มล.
ที่เตรียมสูตรชั้นเบง

เติมน้ำกลันลงในผงยาที่ซึ้งไว้จนปริมาตรครบ 100 มล. ในขวดปริมาตรนำ 3 มล. (z)* ของสารละลายนึ่มมาปรับปริมาตรให้ครบ 50 มล. ด้วยน้ำกลันในขวดปริมาตร

๖. การเตรียมสารละลายสำหรับตัวรับยาชนิด 2 แสตนด์บาร์ 5 มล.
ที่เตรียมสูตรชั้นเบง

เติมน้ำกลันลงในผงยาที่ซึ้งไว้จนปริมาตรครบ 100 มล. ในขวดปริมาตรนำ 2 มล. (z)* ของสารละลายนึ่มมาเติมน้ำกลันจนปริมาตรครบ 50 มล. ในขวดปริมาตร

2.6 วิธีวิเคราะห์

คำแนะนำการวิเคราะห์ตามวิธี Iodometry ของ BPC 1973 (24)

ดังนี้

นำสารละลายตัวอย่างจำนวน 10 มล. ใส่ในขวดไอโอดีน 4 ขวด โดย 2 ขวดแรกเติมสารละลาย 1N sodium hydroxide 5 มล. เขย่าให้เข้ากัน ตั้งทิ้งไว้ในที่ทึบแสง 20 นาที เติม 20 มล. สารละลาย buffer (ประกอบด้วย 5.44 เปอร์เซ็นต์ sodium acetate กับ 2.40 เปอร์เซ็นต์ กรด glacial acetic) ที่เตรียมใหม่ ๆ, สารละลาย 1N กรดเกลือ 5 มล., สารละลาย 0.02 N ไอโอดีน 25 มล. โดยเรียงตามลำดับ ปิกจูกขวดไอโอดีน (โดยให้จุก

* = ปริมาตรแรกเริ่มที่นำมาจากตัวอย่างที่เก็บไว้แล้วทำให้เจือจางเพื่อวิเคราะห์

เป็นก้นพอกหมาย ๆ) ทิ้งไว้ในทึบแสง 20 นาที นำมา titrate ด้วย 0.02 N sodium thiosulfate จนกระทั่งสารละลายในขาวก็อคินเปลี่ยนเป็นสีเหลืองอ่อน ๆ จึงเติมน้ำแป้ง (starch mucilage) เป็น indicator ทำเช่นเดียวกันเช่นเดียว จึงต้องเพื่อหาปริมาณขาวของสารละลาย sodium thiosulfate ที่ใช้

ขวดที่ 3 และ 4 เติม 20 มล. สารละลาย buffer และ 25 มล. ของ 0.02 N สารละลายไอกิน โดยเริ่งความลักษณ์ ทิ้งไว้ในทึบแสง 20 นาที titrate ด้วย 0.02 N สารละลาย sodium thiosulfate โดยใช้ indicator เมื่อแสดงที่ 1 และทำซ้ำอีกครั้ง เพื่อหาค่าเฉลี่ยปริมาณของสารละลาย sodium thiosulfate

ทำการ titrate สารละลายน้ำมาร์คูราน เช่นเดียวกับสารละลายตัวอย่าง เพื่อคำนวณหาปริมาณเพน วี ไปแต่ละเชิ่อมในสารละลายตัวอย่าง วิธีการคำนวณคูณใน
ภาคผนวก ๑.